

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferenc-ut. 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

B-lyegtelen levelet nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Melléklapja: „GÖMÖR-KISHONT T. E. VÁRMEGYE HIVATALOS ÉRTESÍTŐJE.”

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Ujváros-utca 8. szám alatt (Tóthy-féle házban)

R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor terfoglata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat Ujváros-utca Tóthy-féle házban, nem különben minden hazai postahivatal. Az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Még egy szó az állami közigazgatásról.

Tisztelt Szerkesztő ur! Igen fájdalmas családi körülményeim között, melyek miatt juniustól óta a közügy iránt még ez ideig felmaradt kötelességemnek sem tehettem eleget; azonfelül a közéletben tapasztalt szomorú csalódások miatt a társadalmi állapotok felett csaknem elkeseredve: nevémmel ritkán találkozhatni. Mindez valószínűleg jövőre is így fogván lenni; most sem alkalmatlankodnám Önnek, ha ezen lapok 49-ik számában „Halifax” ur tavaly általam a közigazgatás reformjáról írott igénytelen cikkemre, illetve csekélységemre nem reflectál.

Észemágában sincs „Halifax” ur cikkére kritikát írnom; avagy arra csak elvi észrevételt is tenni; sokkal erősebb meggyőződésekkel bírok, mintsem másokét ne tisztelném. Azután — mondjon akárki is bármit — a gyümölcs érett s így önként lehull a fájáról.

Csupán azért kérek becses lapjában soraim számára helyet, a mennyiben „Halifax” ur négy helyen is foglalkozik velem. Szigorun ezen megjegyzésekre szoritkozom.

1-ör: Mi jelent meg tavaly október 3-án az „Egyetértés”-ben? Egyszerűen nem tudom, mivel e lapot nem olvasom. Bizonyosan megjelent ez más, általam is olvasott lapokban; de az is kétségtelen, hogy az a közigazgatás reformjáról írott cikkemre befolyást, s reám semminemű hatást nem gyakorolhatott, mivel az én cikkem jóval ama közlemény megjelenése előtt íratott. A kormányhoz közel soha sem állottam; intentióit sem akkor, sem most, más halandónál jobban nem ösmerem. Hogy a mit irtam, nagy egészben azonos volt a kormány később megjelent communique-éjével: az egyikünknek sem válhatik szégyenére. A mit irtam, régibb keletű meggyőződés s a hosszú idők tapasztalataiból levont megfigyelés eredménye, mint a Szapáry- vagy a Tisza-kormány, s azok születése előtt már régen

megérett meggyőződés. S hogy ez így van, hivatkozhatom a t. megyei Bizottmányra, melynek ülésein már akkoron több ízben nyilvánítottam ez irányú meggyőződésem, a midőn még t. barátom Grünwald Béla sem vindicálhatta magának az ország színe előtt az apaságot; habár az érdem első sorban az övé.

2-ör: Hogy én a kinevezést — természetesen nem a mai kvalitásban — a községi bírákig kiterjesztetni ohajtom; az corolláriuma az egészséges administrationális összszervezetnek. S hogy ez másként nem is lehet, akaratlanul nálam kétségsbevonhatlanabban indokolja maga „Halifax” ur, mondván, hogy „körünk még nem érett anyyira, hogy a községi előjáróság azon a színvonalon állhatna mindenütt a falvakban, hogy azon teendőket” stb. — Méltóztassék a consequentiákat ebből az igazságból levonni. Az államérdek vacuumot nem tűrhet — sem addig nem várhat, míg talán egy század képes falusi bírákat terem. A magyar államnak egy napnyi vesztegetni való ideje sincsen.

Az, hogy én adós maradtam azzal, hogy merev centralisatio mellett, mely a községi bírákat sem hagyná érintetlenül — az autonóm szabadság azon eszméjét (talán eszményét?), hogy lehetne feltalálhatni úgy, hogy az önkormányzat hatalmas fészkei természetesen a községek legyenek? Oly kérdés, mely egyrésztől nem folyik az én cikkemből, más részről, melyre a válasz nevezett cikkemben, ha talán nem is a sorokban — de kétségtelenül a sorok között világosan meg van adva. De, hogy ne maradjak e részben sem adós; szívesen felelek reá.

Az autonómia a törvényhatóság avagy a községeknek saját hatáskörükbe tartozó jogaik önálló elintézését jelenti; s nem főképp abban áll az: kik s mi módon jöttek létre ama községek, kik ezen ügyeket végézik s végrehajjtják. Állítsuk fel tisztán a tételt. A fő az állam; jogosult részek a

törvényhatóságok és községek. Bármily tiszteletreméltó s általam is követelt postulatuma legyen is az utóbbiaknak az önkormányzati jog; a főérdek, melynek mindent alá kell rendelni, kétségtelenül az, hogy miután a községek is látnak el bizonyos főképp államérdekeket — ezek csorbát ne szenvedjenek —; továbbá, hogy a köztörvényhatósági avagy községi autonómia semmiképpen ne nőhesse ki magát államellenessé — azután ezen autonómiának főre sem lehet más, mint maga az állam. Nem abban áll az autonómia, hogy választott s „Halifax” ur szerint is többnyire képtelen bírák, avagy szerintem kinevezett csoportbírák látják-e el az ügyeket; de abban, hogy a törvény biztosítsa a községeket megillető autonóm jogkört; — adjon módot annak gyakorlására s ellenőrzésére és hogy a törvény kötelezze ama képes s kinevezett csoportbírákat ama jogok respectálására s felelőség terhe alatt való végrehajtására. Méltóztassék „Halifax” ur a consequentiákat a végső fokig levonni. Fordítsuk meg kissé a tételt. Ha „Halifax” urnak ellenében azon állításával, hogy kinevezés mellett nem lehet autonómia s a községek nem lehetnek az önkormányzat fészkei, igazsá volna; ugy ma, midőn a köztörvényhatósági s részben a községi községek választott tisztviselők s nem kinevezett hivatalnokok s ezek látják el az állami közigazgatást is: Magyarország sem autonóm állam nem volt, sem állami közigazgatás nem létezett. Vajjon mit tetszik ezen szigorun az ön alapján levont consequentia értékehez szólni? Méltóztassék jogköröket s azok biztosítékait helyesen megvonni s önként elesik sok aggodalom, melynek realis értéke nem több a mumusénál.

3-ör: Örülök annak, hogy „Halifax” ur legalább abban egyetért velem, hogy „törvényt addig nem kell hozni, míg az nem közszükség s akkor is úgy, hogy az a létező viszonyoknak s a nemzet geniusának megfelelően.” Én nem merem

T Á R C Z A.

Nem másnak: „Hárfásnak”.

(Ad ipsissimum nótam.)

Tekintetezs Úr Szerkesztő!
Ne engem nize keresztű,
Hogy tollyúba tintád mártog:
Tudok, valakinek ártog!

Nekem „nópdal” nem teezette,
Mindenfélid emlegette;
Muszajok in nagyot sírni,
Keserű nótákad írni!

„Hárfás” minek izs hárfálja?
Iszen egy hang sem quadrálja;
Lyukas, szümegette fája
Egte vóna — a hárfája!

Vagy — micsoda klapanczia:
„Haramia”, — no — meg „fia”?
Minek nevez „haramia”?
Mérd azt nem mondja: hogy „iá”?!

Zeninek nem irti semmi,
Dalokad volt kár zengeni;
Menjen inkább harang-húzni,
Vagy orgona fúvód húzni!

Téged Szvatopluk apóka
Sem kímilte esűf a nóta;
Vigasztalja két csillagod:
„Cziril és ragyogó Method”!

Most már Szerkezetűsége!
Nótázásnak legyen vége;
Ha még egyszer felpiszkalja
Hárfás: „Többé nem hárfálja”!

Gajdos.

Agárverseny.

(Simoni, 1890. november 23.)

Harmadik saionja járta a versenynek,
Melyen a szép urnók ismét megjelentek.
Ez a harmadik is szép volt, mint a többi,
Lehetett a szemnek most is gyönyörködni.
A nap félt kisütni a hervadó tájra,

A hol egybegyűlött a szép vegyes gárda,
Mert ott volt sok csillag, nap is nem egy, de sok,
Képviselvén mindezt szép lányok s asszonyok.
Midőn virágokból koszorut kötözök,
Válogatok néha a virágok között;
De már e szó: virág, azt jelentvén, hogy szép,
Élő virágokból ilyen vala a kép:
Ott volt a megyének színe, java, lelke,
Az első közt feltűnt újra Bónis Lenke,
Fekete Piroška, s egy kocsiban vele,
A szép Glósz Mariska, Farkas Zoltán neje,
Sziklay Edének kedves felesége,
Abaujmegyéből jött a versenytérre.
Ott volt Ébeczkyné nem csupán magába,
Vele volt ott együtt két kedves leánya,
Bornemisza Emma s Török Bálint neje.
Szelezky Dénesné egy kocsin ült vele,
Szép volt a társaság és még szebb lett végre,
Hogy jött Molnár s Hámos kedves felesége.
A lányok közt feltűnt Török Évi s Sári.
Három kedves Margit, Vályi, Molnár, Fáy.
Kiknek a szíveken nem esekély hatalma.
Szelezky Jolán, és a szép Marton Anna.
Bár szomorú volt az ósnek hervadása.
Eledt szívünk, ily szép virágokat látva.

Simonin jól alul kezdődött a verseny,
Hol a lovasságot felállíták menten,
Szürke paripáján fel és alá járván,
Sorakozz és indulj szolt Ragályi Kálmán.
Lovasok a szántást sok ideig járták,
De nyulnak sokáig árnyékát sem látták,
Egyszer figyelmesek lettünk a „hajrá”-ra
Le lett eresztve a két elnök kutyája.
Alelnöké „Mozdony” a főe a „Darázs”,
De nem soká tartott e látvány a varázs.
Nem telt bele egy percz, és egy pár pillanat.
E nyulon „Mozdony” le a „Darázs” fel maradt.
A hol egy nyul akadt, ott szokott lenni más,
Nem soká tartott a második lovaglás,
Ujra megzendült a hajrától a róna,
Le lett eresztve Sárkány és a Róka,
Gróf Almássynak tarka szép Sárkánya,
Szentmiklóssy Pista hírneves Rókája.
„Hajrá” kiáltástól visszhangzott a határ,
E nyulat már messzebb hajtotta az agár,

Jó nagy futás után egy buza tarlóba
Meg lett fogva a nyul, felmaradt a Róka
Nyulja bőven lévén a tágas mezőnek,
Ujra jött a Sárkány, most erővesztőnek,
És a mely kitartó és erős mint a vas,
Hozzá lett eresztve Fáyé a Szarvas,
Am bátor a Sárkány a nyulat is vágta,
De a Szarvas mellett ő maradt itt hátra.
A szép lovasság, mely e látványon mulat,
Ujra felugratott egy hatalmas nyulat.
Bár Darázs és Róka soló fogta volna,
De a Darázs mellett leesett a Róka.
Egy kis idő múlva ujra ugrott egy más
Erre lett eresztve a Szarvas és Darázs.
De bukdosott a nyul, és így most e felett
A bírák nem mondtak döntő ítéletet.
Ismét pár percz múlva felugrott a másik
Az agár-dicsőség ezen már elvált,
Most lett csak érdekes az eldöntő verseny,
A nyul jó messze ment, két agártól vorten,
Es jó távolságra Hadarieska alatt
A végső dicsőség Darázsé maradt.
Az agarak felett bírák törvén pálcát:
Darázs-nak ítélték a szép ezüst tálcát.
Nagyon érdekes volt a versenynek vége,
Szelezky hozott egy szép nagy nyulat élve,
Hogy azt eleresztve, fogja meg magába
Gróf Almássy Arthur szép tarka Sárkánya,
A nyulat a Sárkány már-már fogta volna.
De fülön czipte az elszabadult Róka.

Ily hamar versenynek soha sem volt vége,
Két óra lehetett, mentünk az ebédre.
Mentünk Simoniba a nagy iskolába
Hol s vendégeket Tóth uram ellátta.
Volt ott nem egy toaszt, legelső a nőkre,
Második a jeles, jó tisztviselőkre;
S kiknek minden szépért s jóért hevül lelkük,
Eltette lett még a fő- és az alelnök.
S kik a versenytéren jól vitték a tisztet,
Köszöntve lettek a jeles tüzér tisztetek.
Czigányzene mellett vig volt ott az élet,
A szép verseny napja így ért vala véget. L.

állítani, hogy incriminált cikkem mindennek megfelelt. Hogy az állami közigazgatás ma közszükség; ezt a nemzet óriás gondolkodó többsége hiszi és vallja s azt nem annyira tagadhatlan közigazgatási miseriaink, mint főképen cikkemben bőven kifejtett nemzeti létünk biztosítása követeli categorice. Hogy a magyar állam magyarsága a helyes nemzeti genius, ebben bizonyosan „Halifax“ ur egyetért velem. S hogy ez a közszükség követelménye s a viszonyoknak is megfelel; ahhoz sem férhet kétség. Kérdés marad csupán az, hogy késedelmeikkel nem okoztak-e kárt a Fabius Cunctatorok? Reménylünk, hogy nem helyrehozhatatlanul. De hogy az óra ¼12-öt ütött, az bizonyos.

4-er: Hogy nézetem: miszerint „a parlamentaris kormányforma a municipalismussal össze nem egyeztethető“, nem tetszik, azt őszintén sajnálom. De hát a főkérdés nem a municipalismus, hanem az állam nemzeti létének biztosítása s ennek ott, hol az az utóbbi jogkörével össze nem ütközik, a helyes önkormányzattal való összeegyeztetése. Nem az a kérdés: mint lenne a mai municipalismus továbbra is az államérdekek megbénítására feltartható csupán azért, mivel vannak, kik nem bírnak a „laus temporis acti“ fölé emelkedni. Hanem az, hogy miként s mily mértékig hozható összhangba a magyar állam hatalmi állása a jogosult önkormányzat helyes nomenclaturájával?

A tiltakozást a felvetett alakban nem bírom megérteni. Természetesen, ha „Halifax“ ur ezt saját egyéni meggyőződése nevében tenné, egyetlen szavam se lenne ellene. Ön azonban azt mondja, „tiltakozik az ellen a múlt, a jelen és a jövő“. Az ismétlés hibájába esem ugyan, de kénytelen vagyok ujjal rámutatni, hogy a parlamentaris kormányforma és a municipalismus összeegyeztetőségére tett ígéretével adós maradt ama kétségtelen genie: Kossuth Lajos. Ez magában elég lenne állításom igazolására. Az idők felhozott kategóriáit, mint tiltakozási tényezőket nem tartom szerencsés conceptionak, annál kevésbbé, mivel az ellenkezőre megadta a választ a tapasztalás. A múlt, bármily tiszteletreméltó legyen az, mindig halott s így nem tiltakozhatik; de ha tehetné is, nincs erre jogosultsága. A jelen már nemesak nem tiltakozik, de majd annak idején megérdemelt koszorút téve a feladatát — míg arra való volt — hiven teljesített rendszer jövőben is kegyelettel ápolja sírjára, — ma a nemzet óriás többsége a közigazgatás államosságában esküszik. Ama tagadhatatlanul nagy államférfiu: Tisza Kálmán hatalma tetőpontján se volt képes ideálját megmenteni s keserves tapasztalatok s autopria alapján épen a közszükség s a nemzeti genius eszményének érdekében kénytelen volt bevonni a zászlót. A jövő még meg sem született. Mit rejt az sötét méliben? senki sem tudhatja. De a reá való hivatkozás legalább is anachronismus. Egy azonban bizonyos, hogy esalódhatlan ember nincs ugyan, de alkotmányos fogalmak szerint igaza csak a többségnek van s lehet, s hogy ez ma le a legvégső consequentiáig — érintetlenül hagyva természetesen ott, hol ez jogosult s az államérdekek kára nélkül történhetik, az önkormányzati jogot, az állami közigazgatás; azt esalódhatlanul be fogja igazolni a közel jövő.

És most, midőn minden valószínűség szerint közérdekben jelen soraim ez életben az utolsó lesznek, engedje meg t. ellenfelem, hogy csekélységem, ki 24 évi nyilvános pályámon e megyében erős meggyőződésemhez képest mindig fortiter in re, de mindig egyszersmind suaviter in modo, mindig magasabb elvi szempontra emelve a kérdést s mindig kimélve az emberi gyöngeségeket, nyilatkoztam, a ki elmondhatom mindig önzetlenül, minden mellékérdék nélkül csekély tehetségemet a közjó javára becsátottam, sőt talán szerénytelenség nélkül állithatom, kinek nevéhez jó részt fűzve van megyénkben eldölt négy momentuosus ügy sikere; ki mindezt a köztől hidegséget, egyesektől meg nem érdemelt s önértetelméről visszapatnó gyanúsításokat arattam; egy általános megjegyzéssel zárhassam soraimat.

Legsajnosabb tapasztalás az, hogy hazánkban csaknem megszűnt az elvek harcza, s az ellenvélemény tiszteletben tartása. Nem azt nézik: mit ér valamely eszme, hanem azt: kitől ered az? A pártérdek nem mindig tiszta szemüvege elhomályosít sok világos kérdést s a pártérdek gyűlölete dominálja nemesak az egyeseket, de a pártokat is.

Cikkünkben kimutattuk s fent is nyíltan kimondtuk, hogy az állami közigazgatást mindennek előtt s első sorban a magyar állam consilidatiója követeli.

S bámulatos az, hogy ép azon párt, a mely ha egyáltalán a magyarság comparitiót tűrne, legmagyarabbnak vallja magát a függetlenségi párt, mint egy ember áll a közigazgatás államo-

sításával szemben s tiszteletreméltó vezérük ki nyilváníttotta, hogy az ellen minden parlamentaris eszközzel küzdeni fog. Ó róla más fel sem tehető, de úgy ne járjon vele, mint a Göthe harangöntő segédje. Hol van a fékevesztett elemek korlátja? Láttuk fájdalommal egy év előtt.

Gondolják meg a 12-ik órában a dolgot komolyan s ne tétézzék a közelmúltban elkövetett tactualai hibáikat egy még nagyobb. A szenvedély mindig rossz tanácsadó, s örökké túl lö a célon. A szenvedély Tisza ellen kizakkantatta velük az ugynevezett Kossuth-kérdést helyes medréről. S a következő? Hogy ha egyáltalán igaz lenne a Kossuth expatriációja, úgy ne a kormány, de az ő tulhajtásuk vitte volna a dolgot odáig. Ezt azután épen tőlük érdemelte a nagy önkényes száműzött legkevesbbé.

* Videant consules azon a párton, nehogy tulhajtásukkal a nemzet legnagyobb kincsén: a szólásszabadságon ejtsenek gyógyíthatlan sebet, s ne kényszerítsék a kormányt s a többséget, — melyhez ezen kérdésnél a mérsékelt ellenzék is tartozik — oda, hogy a magyar állam magyarságát legfőbb kép biztosító állami közigazgatás tárgyalása közben az obstructió ellen a minden szabadelvű ember által perhorrescált cloture ádáz végesközébe legyen kénytelen folyamodni. A nemzet léte, az állam magyarsága s a közigazgatás első rangú érdekei s a parlament tekintélye legyen azon szempont, mely ezen nem óhajtható rendszabályozástól megóvja a függetlenségi párt s főleg a parlament s nemzet tekintélyét.

Legyen tiszteletben tartva mindenki meggyőződése, azután döntsön a törvényhozás bölcsessége. Hanván, 1890. november 20.

A t. Szerkesztő ur igaz hive

Hanvay Zoltán.

Remenyik Ede.

Háboru nem dühöng és mégis szörnyen rombol köztünk a rideg halál. Egyre gyérül e városban is azok száma, kik az egyház, a közjó s a haza szolgálatában áldoztak életüket, kikre rá illenek koszorú költőnk szavai: „Elhulltanak legjobbjaink a hosszú harc alatt.“

Igen, elhullt, elesett harcban! Hisz az ember élete s az övé is az volt, a harcok szakadatlan láncolata.

Harcban esett el! Nem ágyuk dörgése, kardok s szuronyok véres villogása s puskák ropegása közt, de nemes harcban. Olyan harcban, melyről elmondhatta: „A nemes harcot megharcoltam s pályámat megfutottam.“

Harcmezeje volt: a közjó, az egyház s a társadalom, hol ő volt mindenütt a győztes vezér a szellem, az igazság fényével. — Harcot vívott a halállal, mely őt folyó hó 18-án este 7 órakor 57 éves korában mindnyájunk fájdalmára, a fagyos sírba dönté. Most, most az ősi hervadás meghozta az ő végelhervadását is. Ő is elhervadt!

De mindeddig teljes pompájában virított s élte gyümölcsöző volt. Utolsó lehelletéig, szíve utolsó dobbanásig nemesen gondolkodott s érzett. Ajka meghidegülésig nyájasan mosolygott, beszélt s nem zúgolódott. Szemei, melyek az öröm s hivatásának lelkiismeretes betöltésének érzetében a nyugodt lelkiismeret, nemes lelkét tükrözték, örökre bezáródtak. Keze, mely oly sok jót tett, s mit áldólag emelt, örökre hideg. Meghalt! Tőlünk elköltözött teste, de szelleme, mintha itt lengne körülöttem ezt mondván: „Hass, alkoss, gyarapíts.“

Igen, ezt valósította meg Jolsva érdekében, melyről elmondhatta: „Ez a város születésem helye, s mintha dajkám dalával vón‘ tele.“ Szellemi kincsét, mit Rozsnyó, Brassó és Bécsben gyűjtött, s testét Jolsva szellemi felvirágoztatására — elárvult óvoda és iskolák anyagi előmenetelére — fordította ifju korától s nyolcz évi polgármestersége alatt annyira, hogy itt nem tudják mi a „pót-adó“, s hogy egy tekintélyes összeget tőkésített, hogy legyen mihez nyulni majd a mostohább időkben. Így a legönzetlenebbül szolgálta a közjót, a miért méltán környezte életében a határtalan tisztelet s becsület, s ravatalánál a város kicsinye s nagyja az igazi keserv s fájdalom könyűit méltán hullatta, s a pótolhatatlan veszteség érzetével kísérték folyó hó 21-én ama jobb hazába nagyszámú tisztességtevői.

Méltán ráillettek a sz. irás ama szavai, melyeket nt. Balthazar ev. lelkész gyászbeszédének alapjául választott Ján. ev. 8. r. „Én elmegyek és ti kerestek engemet.“

Keressük őt és nem találjuk. Míg élt, ott láttuk a jolsvai ev. egyház élén 10 évig mint érdeműs és bőkezű felügyelőt s mint több esp. bizottság elnökét s tagját és mint tanügybarátot, ki az óvoda, elemi- és ipariskolák iránt meleg érdeklődést, szellemi és anyagi pártfogást tanúsított. Ott láttuk a vizsgákon, hol feszült figyelemmel, érdeklődéssel kísérte a feleleteket. A nevelés iránt fogékony lelkének tanúságát adva, hogy a munkára, erkölcsösségre nevelés egyik eszköze a jutalmazás, alapítványokat tett a szorgalmas és jóviseletűek részére, s több mint 50 frt értéket meghaladó könyveket s pénzt osztott ki évenként. Méltó tehát „A lelkes tanügybarát“ feliratra, mely koszorúján volt. Szerette egyházát, s érte idejét, pénzét, életét kész volt áldozni, de épen úgy tisztelte a más vallásukat s minden rangukat, melynek jele, hogy a városi képviselőtestület főt. Vrbjár Péter plebános vezetése mellett fejezte ki részvétét s helyezte gyönyörü koszoruját, s hogy az izr. hitközség, a honvéd tisztikar, szolgabíró s egyesek tettek koszorút ravatalára.

Keresni fogja őt a takarékpénztár, melynek 25 évig volt vezérigazgatója, a mit a jövő februárban ohajtott volna a boldogult megünnepelni. Meghiusult szándéka.

Keresni fogja — s nem fogja találni sehol — társadalmunk, a kaszinó, tűzoltó-, közművelődési-, nőegyesület s a nagyrocezi tanítói járáskör, melyeknek szolgálatában érdemelt nem részletezem s nem mondom, hogy mily szeretettel csüngöttek rajta ifjak, öregok, férfiak,

nők, modora, megjelenése, eleganciája mily megnyerő tisztelet gerjesztő volt, s szellemileg s anyagilag itt is mennyi sok jót tett, s mily nagy a veszteség. De legtöbbet vesztett mégis az a kör, hova ily sokoldalú elfoglaltság után ellankadt szellemmel, elfáradt testtel tért családjába, melynek vidám, esendes s boldog körében a példás férjt s forrón szerető hitvest a gyöngéd, hű, gondos nő; a gondos, a legjobb apát szerető hálás gyermekei: Ede s Kornelia Kachelmann Walterné üdvözölték, s Hilda és Ernő unokái öröme, mosolyra készítették, az élet — a nemes élet gondjait oszlatták s keserveit édesítették, szellemét, kedélyét felhívították, vidámitották s tagjait erősítették, melyben oly keveset időzhetett. E körre is örökre elaludt!

Aludj tehát kedves halott, kinek tetemeit mi a sír néma hantjai alá temettük el! Aludj esendesen, a szeretet, a kegyelet, a hála könnyei, melyekkel megáztattuk a sírhantokat, tegyek békessé alvásodat.

Szelek lengedeztessétek szeliden a sírhantokon lengő fű szálakat, és égből leszálló harmat-csepp élted a sírhantokon nyíló virágokat, melyek alatt az elhunyt porai nyugszanak!

Fényes nap, fenn lengő hold és ragyogó csillagok, dicső mécei ama örök hazának, mosolyogjatok nyájasan ama hantokra alá, melyek boldogságunkat takarják! — Aludj! mi is egykor oldalaid mellett fogunk pihenni.

Óh de halál ne tombolj, hogy elraboljad azt, ki kedves volt előttünk; óh te gyászok koporsó, ne dicsekedjél megnyithatatlan záráddal; óh te setét sír, ne kérkedjél mindent megemészto hatalmaddal! Hiszen csak romlandó anyag volt az, mit nektek átadni kénytelenítettünk, hiszen csak porból alkotott por alkotmány az, mely ideig tartó borítéka volt ama nemes léleknek, kit mi szeretünk, e nemes rész nem szűnt meg lenni, elköltözött a dicső öröklét honába, a viszontlátás örvendetes hazájába, mely az elválás keserű könnyesejéit felszárítja és örülni fog szívünk s örömlenket senki, de senki el nem veheti.

De szelleme a viszontlátásig közöttünk él, marad!

Poltz József.

Megint Nyústyá.

Megdöbbenéssel vettük az értesítést, hogy a nyustyai evang. egyház népének eltévedett része ekkoráig sem tudott kibontakozni a titkon működő gonosz kezek hálójából; — hogy nem okulva eszeveszett viselkedésének káros következményein, még most is konokul ellenszegül az ottani hazafias értelmiség s a szomszéd líkéri gyártelep szellemi és anyagi uton s módon kifejtett józanító és megnyerő befolyásának.

E sajnos tapasztalatot nyújtotta a múlt vasárnapi egyházi gyűlés, mely Glaufr Pál főesperes ur jelenlétében, Kubinyi Gusztáv egyházi felügyelő elnöklété mellett a végbőlt tartatott, hogy az egyház végleg leszámoljon Zachar Sámuel távozó lelkészével s ugyancsak helyébe jelölteket nevezzen. Az első tárgy meglehetősen simán intéztetett el; de a papjelölés kérdése megint visszaidézte a katonai executio idejében látott izgalmas jeleneteket s újból felhangzott a falrengető kiáltás, a férfiak és nők vegyes chórusában: „Mi csak Kriszánt akarjuk.“ Kíváncsian vártunk — nyomond tudósítók, — hogy miként fog megküzdeni az eljáró főesperes ezen áradattal. De megküzdött bátran és erőlyesen. Előadván a kitiltás történiáját s a mai napig is jogérvényes határozatot: ennek alapján kijelenté, hogy Kriszánt a jelen papjelölésből is végleg és feltétlenül kizárja. Az elégtelenség ez elven Zelenka püspököt próbálták kijátszani, azt állítván ravasz hazugsággal, hogy ő legközelebb az ez ügyben nála Miskolczon járt három tagu küldöttség előtt akként nyilatkozott, hogy neki Kriszán jelöléséhez semmi köze, azt nem bánja s az egyedül a főesperestől függ. Nagy hatást záult, midőn az ostromlott főesperes ur, az erre vonatkozólag hozzá intézett püspöki levéllel kezében, amaz állítást nyilvánosan meghazudtolta. A megszegyenültek most könyörgésre fogták a dolgot s körülvették a főesperest férfiak és nők, ez utóbbiak kezeit és papi köntösét csokolgatva; de ő természetesen hajthatatlan maradt s ismételve kijelenté, hogy Kriszánról szó se legyen többé s e kijelentését egy erősen hangsúlyozott Amennel zárta. Erre fenyegetőzni kezdtek azzal, hogy nem jelölnek s eltávoznak a gyűlésből; látván azonban hogy az esperesen így sem foghatnak ki: a mintegy két óra hosszat tartó huzavona után, mégis csak elvették a jobbik eszöket s elfogadták az elnökölő Kubinyi Gusztáv felügyelő ajánlatára jelöltekül: Geduly Henrik zólyomi-, és Kolbenheyer József volt ratkói segédlelkészeket. Do már most — így kiáltozták — mi is jelölünk kettőt, még pedig Laczjak Mihály zsbirítói és Bodiczky Mihály pongyeloki lelkészeket. Kétségtelen, hogy ezen hang a titkos pánszláv tanácsadók szócsövének a hangja volt. A nevezettek elseje, ki itt teljesen ismeretlen, de kinek mivoltára nézve ajánlóiról lehet valószínű következtetést vonni, meg is maradt a jelöltek között; míg az utóbbi a főesperes ur által hivatalosan jelölt Húvosi Lajos felső-pokorágyi lelkészszel szemben kiszorult. Még egy ötödik jelölt is akadt, t. i. a multkori papválasztáskor itt már próbaszónoklaton volt Nüdzik György szírki segédlelkész.

Ez a készülő papválasztás tehát újból fenyegeti Kishontban a magyar hazafias érdekeket, s így éber örködésre szólítja fel az esperesség kormányosait, a nyustyai egyház hazafias tagjait pedig egyetértő tömörülésre inti s kötelezi.

Törvényeszéki csarnok.

Végtárgyalások.

Deczember 3-án, szerdán: 1. Ingó vagyronngálás vétségével vádolt Benko Samu. — 2. Sikkasztás büntetével vádolt Ternovszki István. 3. Gyujtogatás büntetével vádolt Forgáts Mária. — 4. Gondatlanság által okozott emberölés vétségével vádolt Helczmanovszki János elleni végtárgyalások.

Deczember 4-én, csütörtökön. 1. Gondatlanság által okozott emberölés vétségével vádolt Zachar József. — 2. Hatóság elleni erőszak büntetével vádolt Pauko András. — 3. Zsarolás vétségével vádolt Minács Mihály elleni végtárgyalások.

Helybeli hírek.

Közleményeink halmaza következtében tárcánk folytatását jövő számunkban hozzuk.

Halálozás. Városunk egyik tekintélyes családját — a Baksay-családot — nagy gyász érte özv. Arda in é-Baksay Erzsébet halálával. A boldogult édes anyja volt Buza Jánosné sárospataki tanárné urhölgynek. Az elhunytban szerető jó testvért, gondos édes anyát és rendkívül szorgalmas házi asszonyt vesztett a társadalom. — Béke hamvaival!

Furcsa juris prudentia az, melynek alapján Gömör-Kishontvármegye Rimaszombat város szegényházi alapján mintegy 28 frtnyi összeget alig hogy végrehajtás útján be nem hajtott. Az eset az, hogy egy Lopoosi József nevű teljesen vagyontalan szegényházi lakó a megyei kórházba került s ott el is halt. A rá vonatkozó iratok azzal a kérelemmel lettek beterjesztve a megyei alispáni hivatalhoz, hogy az ezen kórházi ápolat után felmerült költségek a községi törvény értelmében a megyei gyógyalaphoz fedeztessenek. Az alispáni hivatal azonban ezen költségek megfizetésére a városi szegényházi alapot kötelezte, mert végzésének megokolása szerint a szegényház lakóinak teljes testi gondozását magára vállalta akkor, midőn felvette őket. Rimaszombat városa e végzést megfellebbezte a megyebizottsági közgyűléshez, mely az alispáni végzést jóváhagyta. Most az ügy — ujra Rimaszombat város polgármesterének felebbezése folytán — a belügyminiszter elé terjesztett fel, melynek döntését méltó kíváncsisággal várjuk.

Az aradi vertanu-szobor leleplezési ünnepélye alkalmára készített emlékérem egy bronz-példányát Arad sz. kir. város törvényhatósága városunknak is megküldötte a napokban. Az érem valóban művészi kivitelű; egyik lapján fölül: „Arad“ azután sorban latin betűkkel a „13“ neve, mely alatt „1849. okt. 6.“ olvasható; másik lapján közepetája vertanu-szobor főalakja, a koszorút nyújtó Hungaria foglalja el, fölül: „Arad.“ — alatta: „1890. okt. 6.“ felirattal. A díszes kiállítású érmet Rimaszombat városa bátran helyezheti nemzeti ereklyéi közé.

Egy kedves kis angyal ez évben már másodikban vendégelte meg esemével u. m. szőlővel, dióval és süteménykékkel a jó Etelka néni meg lehetős nagyszámu kisdereget, először szüret táján, másodsor Erzsébet-napkor. A jó angyalka neve Beliczky Bözsike, ki bizonyosan jó mamája sugallatából azzal viszonzta a hozzáragaszkodó kisderegek vonalmát, hogy a jelzett két alkalommal kedélyesen lakomáztatta meg a kisdereget intézetbe járó kortársakat, a kik aztán persze otthon nem győztek eleget beszélni a kedves kis Bözsikéről. Igen szép esemény ez, kétszerte szebb tett kívált a mai korban, midőn a felnőttek oly göresösen ragaszkodnak az „enyém“-hez, s a mikor inkább divatos hiúságból vagy önérdékből szokott jót cselekedni legtöbb ember. Nőji nagyra kedves kis jószág! szüleidek öröme s a társadalom boldogítására!

Vonatkésés. Vasárnap este, a Budapest felől jövő vegyes vonat egy teljes órával később érkezett a rimaszombati indulóházba. A késedelem oka az volt, hogy Feled és Füle között néhány koesi valami módon kikapcsolódva az uton elmaradt s egy órát vett igénybe, míg a szökevény-kocsikat egy mozdony segítségével a feledi állomásra toltatták. Így az utasok csak 11 óra tájban érkeztek haza.

Szökes. Két veszélyes rab szökött meg kedden reggel, mikor az ivóviz beszállítása végett egy börtönőr hat rabot kísért a „kis kut“-hoz. Az egyik szökevényt, kit lopás miatt ötödik évre ítéltek el a törvényszék, a keresésére indult börtönőrök Jánosi közelében fogták meg és hozták vissza. A másikat, kire szintén tolvajlás miatt 4 évi fegyházbüntetésből még 10 havi börtönülés várt, még nem tudták elfogni.

Adakozás. A nőegylet árvaainak fölláttandó karácsonyfára a következők adakoztak: Bornemisza Lászlóné 27 drb kalács. Liszka Józsefné 2 frt és ruhaneműket. Kern Adolfné 1 frt és diót. Samarjay Jánosné 5 frt. Marton Jánosné 1 frt. Madarassy Dezsóné 2 frt. Dr. Löcherer Tamásné 1 frt. Madarász Pálné 1 frt. Abonyi Jánosné 50 kr. Dr. Richter Dánielné 1 frt. Steeh Kalmánné 1 frt. Gellman Sámuelné 1 frt. Özv. Paczek Móréné 1 frt. Miskolci István süteményt. Dr. Lichtshein Adolfné 1 frt. Baksay Józsefné 1 frt. Dr. Szabó Sámuelné 1 frt. Beliczki Victorné 1 frt. Marton Rudolfné 1 frt. Kubinyi Aladárné 1 frt. Szeredinszky Sándorné 1 frt. Kemény Bertalanné diót.

Nyugotványozás. A gömörmegyei ifjuság Tompa-szobor egyesület pénztárába beküldött adakozások: Báro Nyáry László 50 frt. Körnöczbányai tanári kar 3 frt. Almássy Kálmán 5 frt. Békési ev. ref. gym. ifjusága 12 frt 75 kr. Báro Vay Miklós 10 frt. Szilassy Gyula ivén Szilassy Gyula 5 frt. Szilassy Aladár 5 frt. Pordán Dezső 1 frt. Gróf Bethlen Balázs 1 frt. Medve Zoltán 2 frt. Szilassy Laura 1 frt. Gróf Degenfeld Józsefné 1 frt. B. özv. Ugron Jánosné 1 frt. Weér Ignáczné 1 frt. Péterffy Domokos ivén. Péterffy Domokos 1 frt. Szász Béla 1 frt. Mikó Imre 1 frt. Beesek Lajos 1 frt. Horváth Kálmán 1 frt. Moskovics Gyula 1 frt. Fehdenfeld Ottó 1 frt. A fumei kir. áll. főgym. ifjusága 9 frt 85 kr. Selmeczi kir. kath. gym. ifjusága 5 frt 64 kr. összesen 121 frt 24 kr. Rimaszombat. 1890. nov. 24-én. Tóth Béla, egyesületi pénztáros.

Figyelmeztetés. Lapunk hírdetése között található a Vinador-féle nagykereskedés hírdetése, a mely spanyol borok elárúsításával foglalkozik és czime (Wien) Bécs, I. kerület, 5-ik udvar, (am Hof 5.) Ennek a cégnek közvetlenül szállított külföldi borai és francia konyakjai finomságuk és valódiságuk miatt országvilágra szóló hírnévnek örvendenek. Felhívjuk reá lapunk tisztelt olvasóinak becses figyelmét.

Vármegyei újdonságok.

4000 frtnyi alapítványt küldött át özv. Molnár Victorné szül. Abaffy Erzsébet urnó a megyei alispáni hivatalhoz a végből, hogy ezen összeg évi kamataiból első sorban abafalai, másodsorban lenárdfalai és harmadsorban feledi illetőségű vagy lakos egyének nyerjenek ellátást és gyógykezelést a megyei kórházban. A nemes urnó ez alapítványt olyannak kívánja ugyan tekinteni, mint a mely feledhetlen emlékü férje néhai Molnár Victor óhaja folytán jött létre, de a nagylelkü intentió azért bizonyára

az ő nevét is tiszteletteljesen örökíti meg az emberbaráti intézmények történetében.

Főúri vadászok. Coburg Fülöp herceg balogvári és meleghegyi uradalmaiban vadásztak a mult héten Fülöp és Agost hercegek s gróf Wurmbrandt és báró Döry főhadsegéd. Az eredmény a magas vendégeket teljesen kielégítette, amennyiben 80 vaddisznó, 15 dámvad, 10 szarvas, 5 őz és 2 róka került terítékre. A főúri vendégek, kik közt Lujza hercegnő és Sarmage grófnő is voltak, f. hó 20-án Balogról egyenesen Bésbe utaztak.

Uj jelölt. A fővárosi lapok Földváry Mihály pestmegyei jeles alispánt emlegetik gömörmegyei főispáni jelöltnek, ki állítólag már legközelebb kinevezetnek. Miért kell oly messzire menni, mikor a jó közelebb is megtalálható? Egyébiránt mi is azt tartjuk, mit egy megyei nagybirtokosunk Budapesten az ellenzék vezérének azoa kérdésére, ki lesz a főispánok? mondott: „Nem bánjuk mi, ha nem is lesz senki sem. Megélünk mi a nélkül is.“

Lelkészcseréltetés. A beretkei lelkész-tanítói állomás betöltésére e hó 23-án ejtetett meg a választás, mely alkalommal Konyha Pal pelszuezi segédlelkész lett egyhangulag megválasztva.

Esküvő. Weiszer Samu sajjögömöri polg. isk. tanár folyó hó 25-én vezette oltárhoz Hosszuszon Velky János ev. lelkész ur kedves és szeretetreméltó leányát Irént.

Eljegyzések. Lovesányi Béla velkenyei körjegyző eljegyezte Szlopovszky Péter kokovai tanító Mariska nevű leányát. — Rimabrézón Farkas József tanító leányával jegyvet váltott Hoznec Lajos azelőtt szkálnoki segéd- jelenleg Zemplénmegye kladzányi ev. lelkész.

Gyászjelentés. Fájdalomtelt szívvel hozzuk tudomásul szeretett férjem, illetve édes atyánk, ipánk, nagyatyánk, testvérünk és sógorunk Remenyik Ede jolsva r. t. városa polgármesterének, a helybeli takarékpénztár igazgatójának és az ág. ev. egyház felügyelőjének f. évi november hó 18-án este 7 órakor, életkorának 57-ik, boldog házasságának 30-ik évében, hosszú szenvedés után bekövetkezett gyászos elhun tát. A gyász-istentisztelet f. é. november hó 21-én d. u. 3 órakor fog az ág. ev. anyaszentegyházban megtartatni, honnan a megboldogult hült tetemei a jolsvai sírkertbe fognak örök nyugalomra kísértetni. — Jolsva, 1890. november hó 18-án. — Remenyik Roszinszky Cornelia, özvegye. Ede és Cornelia férj Kachelmann Waltherné, gyermekei. Kachelmann Walher. Cob. hercz. főerődsz veje két kisdud unokája Hilda és Ernő, Remenyik Pál, Özv. Radványi Remenyik Jusztin, testvérei. Remenyik Károly, unokatestvére. Westhoff Károly, neje és gyermeke, Cob. hercz. vasgy. igazgató, sógora. — Övének szeretete, embertársai kegyeletes emlékezete maradjon a drága halottal!

Választások. F. hó 23-án Jolsva-Taploczán a már 3 éven betöltetlen ev. papi hivatal — Homola István 16 szavazata ellen Philadelfi Manó felső-sajói ev. lelkész 41 szavazattal lett megválasztva. A híványt nt. Baltazar Antal mint a gyűlés elnöke, t. Terray Béla mint jegyző, s a bíró mint h. felügyelő állították ki s irták alá. — Roszlozsnán, f. hó 16-án Panyiecky Pál, ki főesperesi s. lelkész volt, jelenleg mint a fekete-pataki ev egyház ifju, munkás derék lelkésze lett egyhangulag megválasztva.

Sport. A gömörmegyei agarászó egyesület elhalasztott versenyt vasárnap e hó 23-án tartotta meg egészen kedvezőtlen időjárás mellett; azért a társaság a simonii malomnál meglehetősen szép számmal gyülekezett össze s a verseny lefolyását érdeklél szemlélték. A díjat Bornemisza István agára nyerte el. Verseny után Tóth Pál látta el a szép társaságot, csak az volt a kár, hogy a szabad ég alatt való lakmározást megakadályozta a zord időjárás. Estére mindnyájan Rimaszombatba jöttek s a kaszinó nagy termében pótolták ki azt, a mire a dobriai sikon nem volt alkalom. A mulatság, melyen sok szép hölgy vett részt, hajnali 5 óráig tartott.

Vegyes hírek.

Esküvő. Kálmán Frigyes honvédhuzsár alezredes — városunk jeles szülöttje — f. hó 17-én esküdtött örök hűséget Majerszky Lujza urhölgynek Budapesten az erzsébetteri ág. ev. templomban. Esküvő után az uj pár a férj állomáshelyére Pécsre utazott.

Eljegyzés. Dr. Balogh György miskolci kir. alügyész f. hó 16-án tartotta eljegyzését Nagy-Mihályon Hrivnyák Mariska urhölgyel, Czibur Bertalan zemplénmegyei földbirtokos és takarékpénztári igazgató bájos és kiválóan művelt gyámleányával.

Gróf Károlyi Gyula elhunya alkalmából megyeházunkra is kitétték a gyászlobogót. A megboldogult főúr egyéb érdemein kívül maradandó emlékeztetvé nevét a magyar verekkereszt egyesület megalapítása és szervezése körül kifejtett működése által tette. Egyenesen ő Felsége szállította föl arra, hogy az egyesületben elnöki tisztséget vállaljon el, mely alkalomból egyszerre tizezer forintos alapítványt tett. Nagy része van abban, hogy hazánkban e legnagyobb jótékonyági egyesülete virágzásának tetőpontjára jutott. A megboldogult főúr halála a Károlyi-családban öröklődő betegség (rák) folytán e hó 22-én következett be.

Adomány. A salgótarjáni köszénbánya társaság legközelebb a budapesti országos tanítói árvaháznak huszonöt métermázsa köszénat ajándékozott.

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernát István.**

Magán-hirdetések.

Eladó ház, bolt- és kerttel

Az ózdi vasgyár területén egy magános udvar és bolthelyiséggel bíró ház, melléképületekkel és körülbelül két holdnyi belsőszéggel szabad kézből eladó. — Tudakozódásokra e lap kiadóhivatala ad felvilágosítást.

Hirdetmény.

4623. sz. — Az **Oldalfala** községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 17-ik napjának délelőtti 9 órája** a királyi törvényszék 17 ik számú hivatalozójába kitézetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. törvszék Rimaszombat, 1890. nov. 21.

Fornét, **Cseh,**
kir. trvszéki elnök. kir. trszéki jegyző.

Hirdetmény.

A felsősajói, feketelehotai, geczei, restéri, ochtinai — belső és hradeki — és rekenyeujfalusi koresmaépületek, ugyszintén a felsősajói, ochtinai, rekenyeujfalusi és kuntaplocazi vizimalmok **folyó cv december hó 15-en** délelőtt 9 órakor Csetneken a városházán megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni

A vonatkozó adás-vételi szerződések az árverés megejtése után nyomban megtartandó közbirtokossági gyűlésen lesznek kiállítandók.

Az árverési feltételt alulírott bármikor közölheti.

Az árverés és a közbirtokossági gyűlések megtartása, ezzel az érdeklét közbirtokosoknak is tudomására hozatik.

Babnigg Emil, közbirtokossági igazgató.

Hirdetmény.

4307. sz. — A **Dobrapatak** községében gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. Igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december 9. napjának d. e. 9 órája** a kir. trvszék 14. sz. hivatalozójába kitézetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. nov. 14-én.

Fornét, **Cseh,**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

4490. sz. — A **Kerekgede** községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. Igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 15-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 14. sz. hivatalozójába kitézetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. trvszék Rimaszombat, 1890. nov. 17-én.

Fornéth, **Cseh,**
kir. trvszéki elnök. kir. trvszéki jegyző.

Hirdetmény.

3886. sz. — A **Varbócz** községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december hó 18-ik napjának délelőtti 9 órája** a kir. törvényszék 14. számú hivatalozójába kitézetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. törvszék Rimaszombat, 1890. nov. 18.

Fornét, **Cseh,**
kir. törvszéki elnök. kir. törvszéki jegyző.

Hirdetmény.

3945. sz. — A **Rima-Lehota** községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. Igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi december 18. napjának d. e. 9 órája** a kir. trszék 14. sz. hivatalozójába kitézetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. törvszék Rimaszombat, 1890. nov. 14-én.

Fornét, **Cseh,**
kir. törvszéki elnök. kir. törvszéki jegyző.

Hirdetmény.

3875. sz. — A **Fazekas-Zsaluzsány** községben gyakorolt italméresi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. december hó 17-ik napjának délelőtti 9 órája** a kir. törvényszék 14-ik számú hivatalozójába kitézetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. törvszék Rimaszombat, 1890. november 18.

Fornét, **Cseh,**
kir. törvszéki elnök. kir. törvszéki jegyző.

Miskolc legforgalmasabb helyén zsolcai-ut 16. szám alatt, a buzatérrel szemben, a volt Kolonics Lajos-féle

kocsigyártóműhely,

mely áll **kovács, kerékgyártó és szatlerműhelyből** a hozzá tartozó **raktár és színekkel**, továbbá egy **két szobából, konyhából, kamrából, pincéből**, a hozzá tartozókkal együtt **1891. május elsejétől három esetleg több évre** használatba kiadó.

Értekezhetni **Miskolcon Schvarcz Jakabnál** Széchenyi-utca 15. szám alatt.

A gömörmezei nép- és iparbank

az 1760, 2035, 2566, 2480, 2038, 1965, 2642, 2048, 2142, 2175, 2074, 2206, 2536, 2215, 2528, 2559, 5007, 4973, 4930, 4778, 5000, 5056, 4982, 4991, 4272, 4363, 4862, 4795, 5069, 4946, 4665, 4396, 4237, 5061, 4464, 4975, 4192, 4978, 4200, 4517, 4939, 4280, 4652, 4331, 2671, 4677, 4825, 4266, 4547, 4347, 4255, 4345, 4426, 5006, 2826, 2835, 4849, 4342, 2873, 4781, 4385, 4509, 4822, 4536, 4336, 4701, 4573, 4557, 5098, 4538, 4697, 4378, 4952, 4728, 4730, 4738, 4493, 4163, 4400, 4401, 4524, 4546, 4002, 4956, 4820, 4831, 4981, 4903, 5058, 4911, 4955, 5038, 5015, 5040 és 5103. számok alatt elzálogosított s nem rendezett kézi-zálogtárgyakat u. m. arany ezüst pénzeket és ékszereket, ezüst evőeszközöket, különféle értékpapírokat és betéti könyveket 1890. évi december 5-ének délutáni 3 óráján saját helyiségében elárvereztetti.

Rimaszombat, 1890. november 15.

2—2

Az igazgatóság.

A t. géptulajdonosok figyelmébe.

Tűzszekrények,
mindenféle kazánmunkák, legjobb anyagból való elkészítésére, jutányos árak mellett ajánlom kitünően berendezett kazánműhelyemet.

Gőzmozgonyok, gőzeséplőgépek és más gazdasági gépek javítását ajánlom már most eszközölni.

Vasöntödéden mindennemű öntvényeket legpontosabban elkészítek.

Használt locomobilokat és gőzcséplőgépeket megvásárolok vagy ilyeneket újak ellen becserélek.

Hercz Zsigmond,
gazd. gépgyára és vasöntője
MISKOLCZON.

Hirdetmény.

3948. szám — A **Susa** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **decz. hó 13-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 14. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A rimaszombati kir. törvényszék 1890. évi nov. 4.

Fornét,
kir. tszéki elnök.

Feledy,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

5460. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati kir. ügyesség** végrehajtónak **Szabó Pál János** sajó-gömör lakos végrehajtást szenvedő elleni 13 frt 20 kr. bünvádi eljárás és 4 frt 20 kr. rabtartási költség iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a tornallyai kir. járásbíró) területén lévő Sajó-Gömör községben fekvő a sajó-gömöri 14. sz. sz. a. I. 2—11., 13—30. sorszám alatt foglalt $\frac{2}{8}$ urbéri telek külsősgéből Szabó Pál Jánost illető $\frac{1}{6}$ rész jutalékára az árverést 1054 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi február hó 11-ik napján** délelőtt 10 órakor sajó-gömöri község bírójának házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladandó fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 105 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1890. szept. 13.

A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Aldorffer, kir. tszéki bíró.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője Kassán, eperjesi-ut 6. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

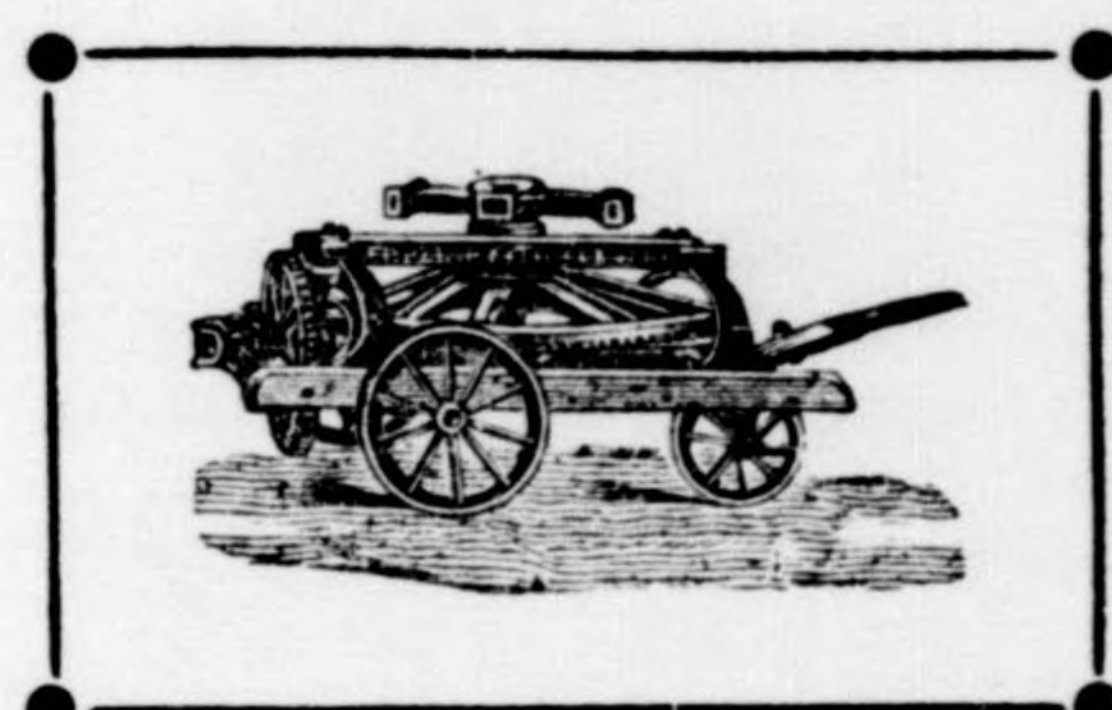
Sorvető és szóróvető gépeket,
Szecekvágókat, kézi vagy járgány hajtására,
Répvágókat és tengeri morzsolókat,
Olajsajtókat és olajmag pörkölőket,
Őrlő és daráló malmokat.

Továbbá mindennemű

szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat,
szeszgyár-berendezéseket stb.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. Gazdasági gépeink képes, valamint öntödének gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

5—6

Hirdetmény.

4489. szám. — A **Téskai pusztán** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **december hó 10-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 1. számú hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A rimaszombati kir. törvényszék, 1890. évi nov. 14.

Fornét,
kir. tszéki elnök.

Feledy,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

3942. szám. — Az **Imola községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazs. miniszteri rendelet 9-ik és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **december 3-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. tszék Rimaszombat, 1890. nov. 4.

Fornét,
kir. tszéki elnök.

Feledy,
kir. tszéki jegyző.

Valóságos orvosi malaga-bor

a klosterneuburgi es. k. borvizsgáló állomás birálatára szerint igen finom, jó malaga-bor mint kiváló erősítőser **gyöngékedők, betegek, lábbadozók**, gyezmek stb. számára kevésbé erős, gyomor-nyugtató ellen legsikeresebb hatású, a Bécsben és Hamburgban levő u. n.

VIÑADOR 1—6.

spanyol bornagykereskedés eredeti egész és fél-üvegeiben és törvényesen elhelyezett védőjegy mellett eredeti áron 2 frt 50 és 1 frt 30 kr-ért kapható, ugyisint Xeres de la frontera-ból való **sherry** eredeti palackozókban és árért **Rimaszombatban HEKSCH JAKAB** kereskedésében.

Hirdetmény.

3998. szám. — A **Polom községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazs. miniszteri rendelet 9. és 10-ik §§-ihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **december 9. napjának d. e. 9 órája** a kir. tszék 14-ik sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. tszék Rimaszombat, 1890. nov. 11-én.

Fornét,
kir. tszéki elnök.

Feledy,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

3821. sz. — A **Zeherje községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **december hó 18. napjának d. e. 9 órája** a kir. törvényszék 14. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. tszék Rimaszombat, 1890. okt. hó 14.

Fornét,
kir. törvényszéki elnök.

Feledy,
kir. törvényszéki jegyző.

Hirdetmény.

4419. sz. — Az **Alsófalvi** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10-ik §§-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890-ik évi **december hó 6-ik napjának d. e. 9 órája** a kir. tszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. tszék Rimaszombat, 1890. nov. hó 11.

Fornét,
kir. tszéki elnök.

Cseh,
kir. tszéki jegyző.

Szagtalan és nyomban száradó

10 mtrre
1 kgr.
1 frt 50 kr.

Fel minden
régibb színt

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használtassanak, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajtaknak sajátja, elkerültetik. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárggyal feltörülhető, anélkül, hogy elvonná a fényt. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk,
sárgásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olajfesték fűdi be a pallót, s egyáltalán fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolás stb.; van aután

tiszta fénylakk (színezetlen)

uj pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfestékekkel mar bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, emellett nem fűdi el a famustrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzetmtr. (két közepnagságu szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 90 márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamintázások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vizsgálni a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokfelé utánozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

Kapható Rimaszombatban: **BRAUN**
10 **ZSIGMOND** kereskedésében. 10

Hirdetmény.

4308. sz. Az **Ujvási** községében gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazs. miniszteri rendelet 9. és 10-ik §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **december hó 19. napjának d. e. 9 órája** a királyi törvényszék 17. sz. hivatalozójába kitűzetett.

Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. tszék Rimaszombat, 1890. nov. 14.

Fornét,
kir. tszéki elnök.

Feledy,
kir. tszéki jegyző.

Hirdetmény.

3997. szám. — A **Kokova községében** gyakorolt italmérsi jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §§-hoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi **december 9. napjának d. e. 9 órája** a kir. tszék 14. sz. hivatalozójába kitűzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

Kir. tszék Rimaszombat, 1890. nov. 11.

Fornét,
kir. tszéki elnök.

Feledy,
kir. tszéki jegyző.